

formaal i den By, som lider et Tab i den nævnte Henseende. Det er altsaa et paa en Overlagsberegning og et Billighedshensyn støttet Skjøn, som har ledet begge Thing til at vælge den Sum, der for Diebliffet er opført i Lovudkastet; der er ganske vist ikke fremkommet Oplysninger, der ligefrem skulde gjøre et større Tilskud berettiget, men dette ligger i Sagens Natur, da der ikke her er Tale om nogen streng Ret, men kun om et Billighedsstray. Den ærede Rigsdagsmand, som har stillet disse Forslag, har allerede tidligere henledet Opmærksomheden paa, at man ved de aarlige Finantslove kunde give et høiere Bidrag, om det skulde være fornødent; men dette tillod jeg mig dog dengang at tale imod, fordi jeg anseer det for rigtigt, nu eengang for alle at ordne dette Forhold og ikke ideligen at vende tilbage til det. (Frølund: Ja, men det kan man ikke!) Jeg troer dog, at man kan det, naar man nu bestemmer en Sum, som er passende. Det er altsaa de Grunde, der have foreligget Thinget. Ved Sagens anden Behandling skjønnede Thingets Majoritet, at 1200 Rbd. ikke var den Sum, som passede, og det bestemte Summen til 2000 Rbd.; ved Sagens tredie Behandling skjønnede Thinget atter, at 2000 Rbd. ikke var den passende Sum, og det valgte da 1600 Rbd. Mellem disse to Summer, 2000 Rbd. og 1600 Rbd., maatte det altsaa snarest antages, at Thingets Majoritet kunde være tilbøielig til at vælge, dersom der kunde tilveiebringes nogen absolut Enighed. Derefter har Sagen foreligget det andet Thing; det har gjort et Valg imellem 1600 Rbd. og 2000 Rbd., og har da valgt 2000 Rbd. Det forekommer mig nu, at begge Rigsdagens Thing have skjønnat, at Bidraget ikke bør være under 1600 Rbd., men snarere over, og det forekommer mig da ikke at være rigtigt af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds, nu at komme med sit Overskjøn og ville have Summen bestemt til 1200 Rbd., hvormod der jo vel kan være Noget, som taler for at fastsætte Summen til 1600 Rbd. Men, naar man erindrer, at dette Thing allerede eengang har vedtaget 2000 Rbd., og at det andet Thing ubetinget har valgt 2000 Rbd., saa troer jeg heller ikke, at der er til-

strækkelig Grund til at gaae ned til 1600 Rbd.

Hvad det andet Endringsforslag angaaer, da er Udvalget, som jeg tidligere har anført, ogsaa imod det. Jeg maa tilstaae, at jeg med Hensyn til min personlige Overbeviisning om hvad der vilde være det absolut Rigtige er noget anderledes stillet; jeg mener imidlertid, at man bør tage Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, og jeg troer ikke, at der, saaledes som Sagen nu staaer, er nogen særdeles Grund til at gjøre nogen Forandring i Loven. Ligesom jeg nemlig altid meget beklager, at en Regjering, naar den har en bestemt og fast Overbeviisning om Ordningen af de Forhold, som ligge under den, ikke gjør denne bestemte og faste Overbeviisning klart gjældende, saa at Rigsdagen tydeligt kan see, hvor den vil hen, saaledes maa jeg ogsaa finde det yderst beklageligt, naar eet af Thingene ved en saadan Sag, hvor Administrationens Mening er af stor Vægt, ikke giver noget efter for Administrationens billige Fordringer (Hør!). Men, naar nu et af disse Tilfælde er indtraadt, naar det nu befindes, at Regjeringen ikke har staaet meget stærkt paa den Overbeviisning, den har villet gjøre gjældende, og naar det befindes, at et af Thingene har kunnet gjøre en anden Mening gjældende ligeoverfor Regjeringen, saa troer jeg ikke, at der, naar det er en Sag af underordnet Vigtighed, er nogen særdeles Grund til at staae fast paa Andet, end hvad der foreligger. Jeg er ganske vist af den Overbeviisning, at man skal overlade Ordningen af saadanne Forhold saameget som muligt til Administrationen, man skal have den Tillid, at den vil bringe Sagen i den rette Stilling; men, da nu Administrationen ikke har erklæret sig stærkt imod denne Bestemmelse (En Stemme: Jo!) — jeg tillader mig at benægte det, thi den høitærede Cultusminister har ved Sagens tredie Behandling i Landsthinget ikke gjort nogen væsentlig Indvending, thi jeg tør vel forudsætte, at den høitærede Minister ellers vilde have forsøgt at sætte sin Mening igjennem ved et Endringsforslag; jeg tillader mig altsaa at troe, at der ikke er nogen særdeles